

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს

გ ა ნ კ ა რ გ უ ლ ე ბ ა

ქ. თბილისი

2022 წლის 10 ნოემბერი

დისციპლინური საქმე №172/19

მოსამართლე --- მიმართ

დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის თაობაზე

--- 2019 წლის 7 ოქტომბრის №172 საჩივრის საფუძველზე „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75⁵ მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის და 75⁶ მუხლის შესაბამისად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ მოსამართლე --- მიმართ დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება და წარმოდგენილი საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2019 წლის 23 ოქტომბრის №438/172-03 წერილით, მოსამართლეს ეცნობა მის მიმართ საჩივრის შემოსვლისა და დისციპლინური სამართალწარმოების დაწყების შესახებ.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2022 წლის 10 ნოემბრის 172/19 გადაწყვეტილებით --- 2019 წლის 7 ოქტომბრის №172 საჩივრზე ნაწილობრივ შეწყდა დისციპლინური სამართალწარმოება მოსამართლის მიერ მიღებული გადაწყვეტილების კანონიერების შემოწმების ნაწილში.

1. დისციპლინური დევნის დაწყების საფუძველიანობის შემოწმება განხორციელდა საჩივარში მითითებულ შემდეგ ფაქტებზე:

საჩივრის ავტორის განცხადებით, მოსამართლემ გააჭიანურა საქმის განხილვა.

2. დისციპლინური საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმების შედეგად დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები:

2.1. 2017 წლის 31 აგვისტოს --- სარჩელით მიმართა --- რაიონულ სასამართლოს მოპასუხის, სსიპ ქ. -- №- საჯარო სკოლის მიმართ და სსიპ ქ. -- №- საჯარო სკოლის 2 ივნისის დისციპლინური კომიტეტის სხდომის №- ოქმის და იმავე სკოლის დირექტორის №- ბრძანების გაუქმება, მისი სამსახურში აღდგენა და განაცდურის ანაზღაურება მოითხოვა. საქმე განსახილველად გადაეცა მოსამართლე ---.

2017 წლის 5 სექტემბრის განჩინებით მოსარჩელეს უარი ეთქვა სარჩელის წარმოებაში მიღებაზე.

2.2. 2017 წლის 14 სექტემბერს --- სარჩელით მიმართა --- რაიონულ სასამართლოს მოპასუხის, სსიპ ქ. -- №- საჯარო სკოლის მიმართ და სსიპ ქ. -- №- საჯარო სკოლის დისციპლინური კომიტეტის სხდომის №- ოქმის, იმავე სკოლის დირექტორის №- ბრძანების და სკოლის სამეურვეო საბჭოს სხდომის №- ოქმის ბათილად ცნობა მოითხოვა. 2017 წლის 19 სექტემბრის განჩინებით სარჩელის ავტორს უარი ეთქვა სარჩელის წარმოებაში მიღებაზე. საქმე განსახილველად გადაეცა მოსამართლე ---.

2.3. 2017 წლის 5 ოქტომბერს -- -- სარჩელით მიმართა -- რაიონულ სასამართლოს მოპასუხის, სსიპ ქ. -- №-საჯარო სკოლის მიმართ და მისი სამუშაოზე აღდგენა, გათავისუფლების შესახებ ბრძანების გაუქმება და იძულებითი განაცდურის ანაზღაურება მოითხოვა. საქმე განსახილველად მოსამართლე -- -- გადაეცა.

2017 წლის 20 ოქტომბერს მოპასუხემ სასამართლოში წარადგინა შესაგებელი.

2017 წლის 3 ნოემბერს -- -- განცხადებით მიმართა სასამართლოს და საქმის განხილვის ჩანიშვნა ითხოვა. 2017 წლის 8 დეკემბერს საჩივრის ავტორმა განცხადებით მიმართა საქართველოს უზენაესი სასამართლოს თავმჯდომარეს და -- რაიონულ სასამართლოში მისი საქმის განხილვის დაჩქარება ითხოვა. აღნიშნული განცხადება -- რაიონული სასამართლოს მოსამართლეს, -- -- გადაეცა 2017 წლის 15 დეკემბერს.

2018 წლის 22 იანვარს საქმე განსახილველად გადაეცა მოსამართლე -- --. 2018 წლის 2 თებერვლის განჩინებით საქმეზე მოსამზადებელი სხდომა დაინიშნა 2018 წლის 13 თებერვალს.

2018 წლის 13 თებერვლის მოსამზადებელ სხდომაზე მოსამართლე -- -- განიხილა მხარეების შუამდგომლობები საქმეში კონკრეტული პირების მესამე პირად ჩართვის, მოწმეების დაკითხვის და სსიპ -- №-საჯარო სკოლის დირექტორის, -- -- საქმეში მოპასუხედ ჩართვის თაობაზე. საქმის განხილვა გადაიდო 2018 წლის 9 მარტს.

2018 წლის 23 თებერვალს მოპასუხემ, -- -- სასამართლოში წარადგინა შესაგებელი. საქმეზე ჩატარდა კიდევ 2 სასამართლო სხდომა, 2018 წლის 9 მარტს და 30 მარტს.

2018 წლის 30 მარტის სხდომაზე საქმეზე გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადება გადაიდო 2018 წლის 20 აპრილს. 2018 წლის 19 აპრილის გადაწყვეტილებით (მხარეებს შესაბამისი წესით ეცნობათ საქმეზე სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადების თარიღის შეცვლის თაობაზე) სარჩელის ავტორს უარი ეთქვა სარჩელის დაკმაყოფილებაზე. 2018 წლის 19 აპრილის დასაბუთებული გადაწყვეტილება -- -- ჩაბარდა 2018 წლის 10 მაისს.

2018 წლის 18 მაისს -- -- რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 19 აპრილის გადაწყვეტილება გაასაჩივრა სააპელაციო წესით. 2019 წლის 22 აპრილის განჩინებით აპელანტს უარი ეთქვა მოთხოვნის დაკმაყოფილებაზე, -- რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 19 აპრილის გადაწყვეტილება უცვლელად დარჩა. -- სააპელაციო სასამართლოს 2019 წლის 22 აპრილის განჩინება -- -- გაასაჩივრა საკასაციო წესით. წინამდებარე დასკვნის მომზადების დროისათვის საქმის განხილვა საქართველოს უზენაეს სასამართლოში არ დასრულებულა.

2.4. სტატისტიკური მონაცემების მიხედვით, მოსამართლე -- -- 2018 წლის 1 იანვრიდან 30 ივნისის ჩათვლით, -- რაიონულ სასამართლოში განსახილველად ეწერა 697 სამოქალაქო სამართლის საქმე, საიდანაც დაასრულა 277 საქმე (39.74%). ასევე, მოსამართლეს განსახილველად ეწერა 19 ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის და ერთი სისხლის სამართლის საქმე. 2018 წლის 1 იანვრიდან 30 ივნისის ჩათვლით, მოსამართლე -- -- მაგისტრატ სასამართლოში განსახილველად ეწერა 177 სამოქალაქო სამართლის საქმე, საიდანაც დაასრულა 132 საქმე (74.57%). ასევე, მოსამართლეს ეწერა 24 ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის საქმე.

3. დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2019 წლის 5 დეკემბრის დასკვნა:

-- -- 2019 წლის 7 ოქტომბრის №172 საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები არ შეიცავს მოსამართლე -- -- მიერ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტის „დ“

ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ნიშნებს (2019 წლის 31 დეკემბრამდე მოქმედი რედაქცია).

4. საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასება:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტის „ვ.ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, დისციპლინურ გადაცდომად ჩაითვლება ქმედება, რომელიც არასაპატიო მიზეზით არსებითად არღვევს საქართველოს საპროცესო კანონმდებლობით დადგენილ ვადას.

განსახილველ შემთხვევაში იმისათვის, რომ სრულყოფილად შეფასდეს საჩივრის საფუძველზე გამოკვლეული ფაქტობრივი გარემოებები შეიცავენ თუ არა მოსამართლის მიერ შესაბამისი პუნქტით განსაზღვრული დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს, აუცილებელია განისაზღვროს თავისი არსით რას წარმოადგენს - საპროცესო კანონმდებლობით დადგენილი ვადის არასაპატიო მიზეზით არსებითად დარღვევა. „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 ნაწილის „ვ.ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, ვადის დარღვევის მიზეზი არასაპატიოდ არ ჩაითვლება, თუ მოსამართლემ აღნიშნული ვადის დაცვა უშუალოდ მართლმსაჯულების განხორციელებასთან დაკავშირებულ ობიექტურ გარემოებათა (საქმის სიმრავლე, საქმის სირთულე და სხვა) გამო ვერ შეძლო. არსებითად დარღვევად კი უნდა ჩაითვალოს მოსამართლის მიერ მხარის კონსტიტუციური, ასევე ფუნდამენტური საპროცესო უფლებების ან სამართლიანი პროცესის ძირითადი გარანტიების დარღვევა, რამაც ზიანი მიაყენა მხარის, სასამართლოს ან საჯარო ინტერესს.

ვადებს მნიშვნელოვანი წესრიგი შეაქვს სამართლიანი სასამართლოს უფლებით სარგებლობის პროცესში. ვადა მნიშვნელოვან საჯარო ინტერესებს ემსახურება, როგორებიცაა: ეფექტური, ობიექტური და სამართლიანი მართლმსაჯულების უზრუნველყოფა; სამართლებრივი უსაფრთხოების, განსაზღვრულობის, სამოქალაქო ურთიერთობებში წესრიგის და სტაბილურობის დამყარება.¹

საქმის განხილვის ვადა თუ იქნება არაგონივრულად ხანგრძლივი, უფლების დაცვა გაჭიანურდება და დაკარგავს ეფექტიანობას. სასამართლო დაცვა ეფექტიანია, თუ პასუხობს სწრაფი/დროული, სამართლიანი და ეფექტიანი მართლმსაჯულების მოთხოვნებს. სამართლიანი სასამართლოს ძირითადი უფლებიდან გამომდინარე, სასამართლო გადაწყვეტილება მიღებული უნდა იქნეს გონივრულად მისაღებ ვადებში, გაუმართლებელი დაყოვნების გარეშე, ვინაიდან მართლმსაჯულების გაუმართლებელი დაყოვნება ძირს უთხრის მისდამი საზოგადოების ნდობას. იმავდროულად, საქმის განხილვისა და გადაწყვეტის ვადა უნდა იძლეოდეს საქმის გარემოებების სრულყოფილი გამოკვლევის ობიექტურ შესაძლებლობას. ამიტომ სამართალწარმოების ხანგრძლივობის გონივრულობა უნდა შეფასდეს საქმის კონკრეტული გარემოებების საფუძველზე.²

მოსამართლის მიერ საქმის განხილვის შესაძლო უსაფუძვლო გაჭიანურებაზე მსჯელობისას აუცილებელია ყურადღება მიექცეს ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლს (რომელიც მოიცავს სამართლიანი სასამართლოს მიერ საქმის გონივრულ ვადაში განხილვის უფლებას) და იმ კრიტერიუმებს, რასაც ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო იყენებს მე-6 მუხლის დარღვევის დადგენის დროს (საქმის განხილვის გონივრული ვადის დარღვევის გამო).

მოცემულ შემთხვევაში, პირველ რიგში აუცილებელია განისაზღვროს, თუ როდიდან უნდა დაიწყოს საქმის განხილვის ვადის ათვლა - როგორც წესი საქმის განხილვის დაწყების თარიღად ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო მიიჩნევს - სარჩელის/შესაბამისი განცხადების განსჯად/უფლებამოსილ სასამართლოში წარდგენის დროს (Poiss v. Austria, §50; Bock v. Germany, §35).

¹ საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილება №3/1/531

² საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილება №3/2/577

ამასთან, საქმის განხილვის დაწყების შემდეგ საქმის განხილვის ვადების გონივრულობის შეფასება მნიშვნელოვანია ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს პრაქტიკით დადგენილი კრიტერიუმების შესაბამისად, კერძოდ:

- 1) საქმის სირთულე, რომელიც შეიძლება დაკავშირებული იყოს, როგორც საქმის ფაქტობრივ, ისე სამართლებრივ სირთულესთან (*Katte Klitsche de la Grange v. Italy*, §55; *Papachelas v. Greece*, §39); რომელიც შეიძლება დაკავშირებული იყოს რამდენიმე მხარის საქმეში ჩაბმასთან (*H. V. United Kingdom*, §72); მტკიცებულებების გამოკვლევასთან (*Humen v. Poland*, §63) და ა.შ. ამასთან, იმ შემთხვევაშიც როდესაც საქმე თავისი არსით სირთულით არ ხასიათდება, თუმცა ეროვნული კანონმდებლობა არ არის ნათელი ამ გარემოებამაც შეიძლება საქმის განხილვის უსაფუძვლო გაჭიანურება გამოიწვიოს (*Lupeni Greek Catholic Parish and others v. Romania*, §150);
- 2) მხარეთა მოქმედებები, რაც გულისხმობს მაგალითად, ადვოკატთა ხშირ ცვლილებას (*Koenig v. Germany*, §103), შუამდგომლობებს, რომელიც გამიზნულია პროცესის გასაჭიანურებლად, ან უბრალოდ დაკავშირებულია გარკვეულ ვადებთან (*Acquaviva v. France*, §61), ასევე სხვა მოქმედებები, რომელიც უკავშირდება საქმის განხილვის ვადის გაგრძელებას;
- 3) საქმის განმხილველი მოსამართლის მოქმედებები, ყურადღება უნდა მიექცეს ხანგრძლივი დროის განმავლობაში მოსამართლის მიერ საპროცესო მოქმედების შეუსრულებლობას/ჩაუტარებლობას (*Pafitis and others v. Greece*, §93; *Tierce and others v. San Marino*, §31; *Suermeli v. Germany*, §129).

თუმცა, აქვე ყურადღება უნდა გამახვილდეს იმ გარემოებაზე, რომ ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს განმარტებით, საქმის განხილვის ვადა გონივრული იყო თუ არა უნდა შეფასდეს ყოველ საქმეზე ინდივიდუალურად, საქმის კონკრეტული გარემოებების გათვალისწინებით (*Frydlender v. France*, §43) და ერთიანობაში ყველა საპროცესო მოქმედების მხედველობაში მიღების შედეგად (*Koenig v. Germany*, §98).

მართლმსაჯულების ეფექტიანობის ევროპული კომისია (CEPEJ) სასამართლო დროის მენეჯმენტის SATURN-ის განახლებული სახელმძღვანელო მითითებების შესაბამისად აღნიშნავს, რომ საქმეები არ უნდა განიხილებოდეს შეუსაბამოდ ხანგრძლივად. აგრეთვე, ზოგიერთი გარემოების არსებობისას, ისინი არ უნდა განიხილებოდეს შეუსაბამოდ ხანმოკლე დროში, თუ ეს დააზიანებს მომხმარებელთა სასამართლოსადმი ხელმისაწვდომობის უფლებას.³

სამართალწარმოების ხანგრძლივობის გონივრულობის განსაზღვრა საქმის გარემოებების გათვალისწინებით ხდება, რაც მთლიანი წარმოების შეფასებას გულისხმობს (*Boddaert v. Belgium*, §36). მიუხედავად იმისა, რომ შესაძლოა წარმოების გარკვეული ეტაპები მისაღები ტემპით მიმდინარეობდა, წარმოების მთლიანმა ხანგრძლივობამ შეიძლება მაინც გადააჭარბოს „გონივრულ ვადას“ (*Dobbertin v. France*, §44).

სასამართლომ აქტიური როლი უნდა შეასრულოს სამართალწარმოების დროულ წარმართვაში. თუმცა, ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლი მოითხოვს რა, რომ მართლმსაჯულება იყოს სწრაფი და ეფექტიანი, ხაზს უსვამს, რომ ამით არ უნდა დაზარალდეს მართლმსაჯულების სწორად (სათანადოდ) განხორციელების პრინციპი (*Von Maltzan and Others v. Germany (dec.) [GC]*, §132), რომელიც სამართლიანი სასამართლოს უფლების უფრო ზოგადი პრინციპია.⁴

მოცემულ შემთხვევაში, მოსამართლე წარმოადგენს სამოქალაქო საქმეთა განმხილველ მოსამართლეს შესაბამისად, დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების შეფასებისას ყურადღება უნდა მიექცეს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსით განსაზღვრულ საქმის განხილვის შესაბამის ვადებს.

³ მართლმსაჯულების ეფექტიანობის ევროპული კომისია (CEPEJ), სასამართლო დროის მენეჯმენტის SATURN-ის განახლებული სახელმძღვანელო მითითებები (მე-2 რედაქცია), სტრასბურგი, 2014 წლის 12 დეკემბერი, გვ. 2

⁴ საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2015 წლის 23 თებერვლის განჩინება, საქმე №ას-1234-1175-2014

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 59-ე მუხლის თანახმად, საპროცესო მოქმედებები სრულდება კანონით დადგენილ ან სასამართლოს მიერ განსაზღვრულ ვადაში. მითითებული მუხლის მე-3 ნაწილი კი დეტალურად განსაზღვრავს სასამართლოს მიერ საქმის განხილვის ვადებს. კერძოდ, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 59-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სასამართლო სამოქალაქო საქმეს განიხილავს განცხადების მიღებიდან არაუგვიანეს 2 თვისა. განსაკუთრებით რთული კატეგორიის საქმეზე მისი განმხილველი სასამართლოს გადაწყვეტილებით ეს ვადა შეიძლება გაგრძელდეს არაუმეტეს 5 თვისა, გარდა ალიმენტის გადახდევინების, დასახიჩრებით ან ჯანმრთელობის სხვა დაზიანებით ან მარჩენალის სიკვდილით გამოწვეული ზიანის ანაზღაურების, შრომითი ურთიერთობებიდან, „საცხოვრებელი სადგომით სარგებლობისას წარმოშობილი ურთიერთობების შესახებ“ საქართველოს კანონიდან გამომდინარე მოთხოვნებისა და უკანონო მფლობელობიდან უძრავი ნივთის გამოთხოვის შესახებ საქმეებისა, რომლებიც განხილული უნდა იქნეს არაუგვიანეს 1 თვისა.

არსებული საქმის მასალებით დასტურდება, რომ მოსარჩელემ სასამართლოში სარჩელი წარადგინა 2017 წლის 5 ოქტომბერს. საქმე განსახილველად -- -- გადაეცა 2018 წლის 22 იანვარს. -- რაიონულ სასამართლოს 2018 წლის 19 აპრილის გადაწყვეტილებით მოსარჩელეს უარი ეთქვა სარჩელის დაკმაყოფილებაზე. შესაბამისად, სახეზეა საპროცესო კანონმდებლობით საქმის განხილვისათვის დადგენილი ვადის დაახლოებით 2 თვით დარღვევა. თუმცა, გასათვალისწინებელია ის ფაქტი, რომ განსახილველ საქმესთან დაკავშირებით მოსამართლის მიერ განხორციელდა არაერთი საპროცესო მოქმედება, კერძოდ, მოსამართლემ ჩაატარა 3 სასამართლო სხდომა, განიხილა მხარეთა მიერ წარდგენილი შუამდგომლობები და მიიღო შესაბამისი განჩინებები. ამდენად, მოსამართლის მიერ საპროცესო ვადის დაახლოებით 2 თვით დარღვევა, კონკრეტულ შემთხვევაში, არ შეიძლება ჩაითვალოს არასაკატიოდ, შესაბამისად მოსამართლის ქმედებაში არ იკვეთება საპროცესო კანონმდებლობით დადგენილი ვადის ბრალეული დარღვევის ნიშნები.

5. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს მიერ გადაწყვეტილების მიღების სამართლებრივი საფუძვლები:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹² მუხლის მეორე პუნქტის თანახმად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მოსამართლის მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ, თუ დისციპლინური საქმის გამოკვლევის შედეგად მოსამართლის მიერ ამ კანონით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი ან ბრალეული ჩადენა არ დადასტურდა.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სადისციპლინო საკითხზე გადაწყვეტილება მიღებულად ითვლება, თუ მას ფარული კენჭისყრით მხარს დაუჭერს საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს სრული შემადგენლობის უმრავლესობა.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ, დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ საჩივარზე შესაბამისი გარემოებების შესწავლისა და გამოკვლევისას დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების შეფასების შედეგად, მიიჩნია, რომ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების ერთობლიობა, დასაბუთებული ვარაუდის სტანდარტის შესაბამისად, არ ქმნის საკმარის ფაქტობრივ (მტკიცებულებით) საფუძველს ვარაუდისათვის, რომ მოსამართლე -- -- ჩაიდინა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტის „ვ.ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომა. შესაბამისად, 2022 წლის 10 ნოემბრის სადისციპლინო სხდომაზე ჩატარებული ფარული კენჭისყრის შედეგად (სადისციპლინო სხდომაზე დამსწრე საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 9 წევრთაგან 9 ხმით), მიიჩნია, რომ მოსამართლე -- -- მიმართ უნდა შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლით და 75¹² მუხლის მეორე პუნქტით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

დისციპლინურ საქმეზე №172/19 მოსამართლე -- -- მიმართ შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

ნიკოლოზ მარსაგიშვილი

საქართველოს იუსტიციის
უმაღლესი საბჭოს მდივანი